

Hitaveita Suðurnesja
Brekkestíg 36
260 Njarðvík

2003110021
2000; 9310

Reykjavík, 20. febrúar 2004
/--

Efni: Breyting á jarðhitanýtingu á Reykjanesi, Reykjanesbæ. Ákvörðun um matsskyldu

Vísað er til erindis VSÓ Ráðgjafar f.h. Hitaveitu Suðurnesja dags. 12. janúar 2004 þar sem Skipulagsstofnun er tilkynnt breyting á jarðhitanýtingu á Reykjanesi samkvæmt 6. gr. laga nr. 106/2000 um mat á umhverfisáhrifum og lið 13 a í 2. viðauka laganna.

Skipulagsstofnun leitaði álits Reykjanesbæjar, Heilbrigðiseftirlits Suðurnesja, iðnaðar- og viðskiptaráðuneytisins og Umhverfisstofnunar.

Umsagnir bárust frá Reykjanesbæ með bréfi dags. 19. janúar 2004, Heilbrigðiseftirliti Suðurnesja með bréfi dags. 23. janúar 2004, iðnaðar- og viðskiptaráðuneyti með bréfi dags. 12. febrúar 2004 og Umhverfisstofnun með bréfi dags. 9. febrúar 2004

Frekari upplýsingar bárust frá framkvæmdaraðila með bréfi dags. 16. febrúar 2004.

FRAMLÖGÐ GÖGN FRAMKVÆMDARAÐILA

Fyrirhuguð framkvæmd. Í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila kemur fram að fallist hafi verið á framkvæmdir við nýtingu jarðhita á Reykjanesi með úrskurðum skipulagsstjóra ríkisins frá 17. maí 2000 og Skipulagsstofnunar frá 27. september 2002. Breyting á framkvæmdum sem nú sé tilkynnt feli í sér byggingu stöðvarhúss fyrir jarðgufuhverfla beintengda rafölum og bygging kælíbúnaðar eimsvala, sem sé hluti rafstöðvar. Hönnun stöðvarhússins liggja ekki fyrir en gert sé ráð fyrir að það verði um 2.400 m² að grunnfleti og almennt ekki hærra en 22 m. Staðsetning stöðvarhúss sé ráðgerð á iðnaðarsvæði milli fiskþurrkunar og sjóefnavinnslunnar en einnig komi til greina að staðsetja það norðan fiskþurrkunar. Hönnun stöðvarhúss og kælíbúnaðar muni taka tillit til nærliggjandi umhverfis. Mögulegt sé að lögð verði niðurgrafin 1,5-3 km löng safnæð frá sjótökuholum að eimsvala og verði sérstaklega vandað til við yfirborðsfrágang við það verk.

Fram kemur að verið sé að kanna hagkvæmni tveggja kosta vegna kælíbúnaðar það er annars vegar að nota hringrásarkælingu þar sem kælivökvi er kældur í kæliturni og hins vegar í

eimsvala. Kæliturnar verði hvor um sig 1250 m², staðsettir milli sjóefnavinnslunnar og fiskþurrkunar og hæð þeirra um 12-15 m. Í kæliturnum verði um 3.000 til 3.600 l/s af vatni kælt með andrúmslofti og upphitað kælivatnið leitt í kæliturnana að nýju og þaðan fari það aftur í eimsvala og myndi þannig lokaða hringrás. Við þessa kælingu vatns myndist vatnsgufa, sem losuð sé í andrúmsloftið. Annar kostur sé að nota borholusjó sem kælimiðil. Gert sé ráð fyrir að bora á afmörkuðu svæði við flóðamörk, í 7 m hæði yfir sjávarmáli, 6 til 8 a.m.k. 50 m djúpar sjótökuholur. Tveir borstaðir komi til greina, annars vegar rétt austan við Kistu og hins vegar við Mölvík. Borstæðið verði allt að 4.500 m² að grunnfleti og yfir hverri holu verði niðurgrafinn brunnur, sem verji holuna fyrir ágangi sjávar. Aðkoma að borstæði verði að stærstum hluta eftir núverandi vegslóðum. Frá hverri holu verði lögn úr plasti að 1 m víðri safnæð sem muni fylgja öðrum mannvirkjum eins og kostur sé, s.s. vegum og öðrum lögnum, að eimsvala og allar lagnir verði niðurgrafnar. Á borstæðinu verði reyst lítil spennistöð fyrir borholudælmur og lagður að henni jarðstrengur. Dæling sjávar verði á bilinu 3.000 til 3.600 l/s. Kælisjónum verði dælt í gegnum eimsvalann og hitni hann við það um röskar 25 °C. Í volgan kælisjó, 32 °C, verði blandað jarðhitavökva, 200 °C, frá skiljustöð virkjunarinnar svo og þéttivatni frá eimsvölum og þetta 60 °C heita affall, sem verði alfarið laust við útfellingar, verði síðan leitt til sjávar. Ekki sé gert ráð fyrir að losun jarðsjávar í sjó hafi áhrif á ströndina eða lífríki.

Landslag og sjónræn áhrif. Í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila kemur fram að áhrif framkvæmda verði helst vegna útlitsbreytinga á svæðinu en dregið verði úr áhrifum svo sem kostur er, m.a. með því að þær framkvæmdir sem verði utan iðnaðarsvæðis verði að mestu eða öllu leyti neðanjarðar. Hönnun stöðvarhússins liggi ekki fyrir en það gæti orðið um 18 - 22 m hátt og hæð kæliturna um 12 - 15 m. Gufustrók muni leggja frá stöðvarhúsi og kæliturnum, verði þeir byggðir og gufan verði sýnilegust í hægviðri og ætti þá að sjást víða að t.d. frá Valahnúk, Reykjanesvita og víðar. Hins vegar sé nú þegar losuð gufa í andrúmsloftið frá núverandi mannvirkjum en hún aukist við framkvæmdina. Ef notuð sé sjókæling verði ekki reistir kæliturnar og þá verði minni losun gufu í andrúmsloftið. Hins vegar verði jarðrask vegna lagningar safnæðar í jörðu, minni háttar slóðagerðar meðfram henni og búnaður yfir sjóholum og spennistöð sýnilegt á afmörkuðu litlu svæði.

Jarðmyndanir. Í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila kemur fram að ekki séu sérstæðar jarðmyndanir á áhrifasvæði byggingarreits stöðvarhúss, kæliturns, sjóhola og kælisjavarleiðslu.

Gróður. Í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila kemur fram að gróður sem hafi eitthvert verndargildi sé ekki nærri byggingarsvæði mannvirkja.

Dýralíf. Í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila kemur fram að varp kríunnar innan iðnaðarsvæðis sé með minnstan þéttleika í samanburði við önnur varpsvæði í nágrenninu og áhrif byggingar mannvirkja, á afmörkuðum reitum, á varp kríu verða óveruleg.

Hávaði. Í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila kemur fram að ekki hafi verið gerðar sérstakar mælingar á hljóðvist vegna fyrirhugaðs stöðvarhúss. Í stað þess sé stuðst við mælingar við stöðvarhús sem þegar séu í rekstri og mannvirki sem tengist þeim og samkvæmt því megi gera ráð fyrir að hávaði frá stöðvarhúsi verði fyrst og fremst í námunda við það. Ef stöðvarhús verði staðsett milli fiskþurrkunar og sjóefnavinnslunnar verði minnsta fjarlægð frá því frá mörkum iðnaðarsvæðis um 500 m og þar ætti hljóðstig frá stöðvarhúsi að verða komið

niður í um 35 dB(A). Óverulegur hávaði verði því utan iðnaðarsvæðis af völdum áformaðrar framkvæmdar. Verði stöðvarhús staðsett norðan fiskþurrkunar muni hljóðstig verða um 40 dB(A) í 200 til 250 radíus vestan iðnaðarsvæðisins. Blástur borhola og borun séu ávallt tímabundin og stefnt sé að því að stýra rekstri á þann hátt að holur blási ekki á aðal ferðamannatíma. Hávaði frá borholu í rekstri sé hins vegar talinn óverulegur. Mögulegt sé að einhver sammögnunaráhrif verði, ef hola er boruð eða látin blása samhliða rekstri stöðvarhúss.

Samfélag. Í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila kemur fram að gert sé ráð fyrir að 4-5 sérhæfðir starfsmenn vinni við rekstur og viðhald vélbúnaðarins, sem verði annars fjargætt og fjarstýrt úr stjórnstöð orkuversins í Svartsengi.

Ferðamenn. Í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila kemur fram að áætlað sé að um 120.000-140.000 ferðamenn komi á Reykjanes á ári hverju en mikilvægustu staðirnir á svæðinu, Valahnúkar, Gunnhver og Valbjargagjá séu allir í talsverðri fjarlægð frá byggingarreitum mannvirkja.

Skipulag. Í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila kemur fram að samkvæmt samþykktu en óstaðfestu Svæðisskipulagi Suðurnesja 1987-2007 og Aðalskipulag Reykjanesbæjar 1995-2015 og Grindavíkurbæjar 2000-2020 sé gert ráð fyrir orkuveri innan iðnaðarsvæðis. Reykjanesbær og Grindavíkurbær hafi auglýst breytingar á aðalskipulagi í samræmi við fyrirhugaða jarðhitanýtingu á Reykjanesi og úrskurð Skipulagsstofnunar þess efnis og á umhverfisráðherra eftir að staðfesta breytinguna. Jafnframt sé unnið að gerð deiliskipulags fyrir iðnaðarsvæðið þar sem gert sé ráð fyrir stöðvarhúsi. Ekki sé gert ráð fyrir sjóholum og safnað kælissjávar að eimsvala í fyrirliggjandi breytingartillögu að aðalskipulagi og tillögu að deiliskipulagi, þessi kæliaðferð rúmist innan stefnumiða ofangreindra áátlana en breyta þurfi skipulagsuppráttum ef þessi aðferð verður valin.

Í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila kemur fram að gert sé ráð fyrir að hægt verði að hefja framkvæmdir við byggingu stöðvarhúss og tengdra framkvæmda á miðju ári 2004.

Breyting og frekari áhrif fyrirhugaðrar jarðhitanýtingar á umhverfið geti ekki talist umtalsverð í skilningi laga um mat á umhverfisáhrifum nr. 106/2000 í ljósi umfangs og eðlis umhverfisáhrifa fyrirhugaðra framkvæmda.

ÁLIT UMSAGNARAÐILA OG VIÐBRÖGÐ FRAMKVÆMDARAÐILA

Almennt. Reykjanesbær, Heilbrigðiseftirlit Suðurnesja, iðnaðar- og viðskiptaráðuneytið og Umhverfisstofnun telja ekki líklegt að fyrirhuguð breyting framkvæmdarinnar muni hafa umtalsverð umhverfisáhrif og skuli því ekki vera háð mati á umhverfisáhrifum.

Verndarsvæði, sjónræn áhrif og áhrif á ferðamennsku. Í umsögn Umhverfisstofnunar er bent á að fyrirhuguð framkvæmd sé innan svæðis sem er á náttúruminjaskrá og að í tillögu umhverfisráðherra að náttúruverndaráætlun, sem kynnt var á Umhverfisþingi í október 2003, sé lagt til að svæðið verði friðlýst, að iðnaðarsvæðinu undanskildu. Þá bendir Umhverfisstofnun á að framkvæmdasvæðið, þ.m.t. iðnaðarsvæðið, einkennist af jarðmyndunum sem njóta skuli sérstakrar verndar samkvæmt 37. gr. laga nr. 44/1999 um náttúruvernd, þ.e. eldvörpum og eldhraunum. Auk þess komi fram í niðurstöðukafla í úrskurði Skipulagsstofnunar að stofnunin telji mikilvægt að stuðlað verði að því að frekari mannvirkjagerð raski sem minnst gosreinum og svæðinu sunnan Gráa lónsins sem sé minnst

snortið af orkuvinnslu og iðnaði. Í ljósi ofangreinds telji Umhverfisstofnun að standa beri þannig að jarðhitanýtingu á Reykjanesi að hún hafi eins lítil áhrif á verndargildi svæðisins og nokkur kostur er og að leggja beri áherslu á að framkvæmdir verði sem mest innan skilgreinds iðnaðarsvæðis. Bent er á að rautt gjall henti ekki vel til ofaníburðar á Reykjanesi þar sem liturinn falli ekki vel að svörtu umhverfinu. Jafnframt sé mikilvægt að gerð verði nýtingar- og vinnsluáætlun fyrir svæðið eins og bent sé á í úrskurði Skipulagsstofnunar.

Í svörum framkvæmdaraðila er tekið undir skoðanir Umhverfisstofnunar um að verndargildi Reykjanes sé hátt. Fyrirhuguð breyting muni ekki hafa áhrif á verndargildi svæðisins umfram það sem þegar hefur komið fram í mati á umhverfisáhrifum. Mjög ólíklegt sé að sérstök efnistaka verði nauðsynleg og tekið verði tillit til athugasemda sem snúa að notkun rauðs gjalls í ofaníburð.

Í umsögn Umhverfisstofnunar kemur fram það mat stofnunarinnar, að sjónrænum áhrifum framkvæmdarinnar yrði haldið í lágmarki ef stöðvarhúsið yrði staðsett sunnan núverandi vegar um iðnaðarsvæðið, þar sem sjóefnavinnslan og fiskþurrkun eru nú. Sú staðsetning sé einnig heppilegri með tilliti til hugsanlegra áhrifa á kríuvarp. Æskilegast væri að starfsmannaástaða og tengivirki væru einnig staðsett þar. Umhverfisstofnun telur að bygging kæliturns í tveimur einingum og aukning á losun gufu í andrúmsloftið með tilkomu stöðvarhúss muni ekki valda verulegum breytingum á ásýnd svæðisins enda sé gufa losuð út í andrúmsloftið frá núverandi mannvirkjum á svæðinu.

Í svörum framkvæmdaraðila kemur fram að í stefnumörkun Reykjanesbæjar og Grindavíkur vegna aðalskipulagsbreytingar sé gert ráð fyrir áframhaldandi uppbyggingu innan iðnaðarsvæðis og því sé það skoðun framkvæmdaraðila að áhrif mismunandi staðsetningar stöðvarhúss séu áþekk.

Í umsögn Umhverfisstofnunar kemur fram að það sé mat stofnunarinnar að út frá náttúruverndarsjónarmiðum sé staðsetning sjótökuhola austan við Kistuberg betri valkostur en staðsetning þeirra við Mölvík, þar sem fyrrnefndi staðurinn sé nær núverandi iðnaðarsvæði og fyrirhugaðri affallslögn, auk þess sem hraunið þar sé sandorpnara. Vegslóðar liggi nú þegar að svæðinu við Kistuberg, minna svæði yrði fyrir áhrifum af framkvæmdum sem, þjóni hagsmunum ferðamennsku og útivistar betur. Stofnunin telur að ekki eigi að gera ráð fyrir sjótökuholum við Mölvík og mælir jafnframt með því að valinn verði sá kostur að reisa kæliturna á iðnaðarsvæðinu enda hafi sú mannvirkjagerð mun minni áhrif á landslag og jarðmyndanir á svæðinu.

Í svörum framkvæmdaraðila kemur fram að frekari athuganir þurfi áður en sjótaka verði staðsett. Hún verði valin m.t.t. flóðamarka, náttúrulegra varna gegn brimi og líkum á því að fá jarðsjó sem uppfylli þau gæði sem sóst er eftir, t.d. um hitastig og efnainnihald. Safnæðar verði í jörðu og fylgi vegslóðum að stærstum hluta og því verði að teljast mjög ólíklegt að sú mannvirkjagerð valdi verulegum áhrifum á jarðmyndanir en þar sem hugsanlega þurfi að leggja nýja slóð, innan við 500 m, verði það gert í samráði við Reykjanesbæ og Umhverfisstofnun. Þá muni framkvæmdaraðili vanda allan frágang við mannvirki og haga þeim á þann hátt að þau falli vel að nánasta umhverfi.

Nýting náttúruauðlinda. Í umsögn Umhverfisstofnunar er bent á að í tilkynningu um framkvæmdina sé gert ráð fyrir upptöku 28,4 milljónum tonna á ári af jarðhitavökva en

samkvæmt matsskýrslu frá júní 2002 hafi verið gert ráð fyrir um 17 milljón tonnum á ári eða um 550 kg/sek.

Í svörum framkvæmdaraðila kemur fram að í úrskurði Skipulagsstofnunar árið 2000 hafi verið fallist á 28,4 milljón tonna upptöku úr 18 holum til þess að knýja raforkuver upp á 100 MWe . Í matsskýrslu árið 2002 hafi verið gert ráð fyrir 9 holum á iðnaðarsvæðinu þar sem ekki var talið að hægt væri að koma fleiri holum þar fyrir og 3 holum utan þess. Samkvæmt líkani Orkustofnunar hafi verið gert ráð fyrir að vinna mætti 60 – 70 MWe úr þessum 12 holum. Tilraunaholur og holur í rekstri á svæðinu hafi hins vegar gefið til kynna að þær 11 holur sem fallist hefur verið á í mati á umhverfisáhrifum gefi mun meira en fyrstu áætlanir gerðu ráð fyrir. Framkvæmdaraðili áætli því að framleiða allt að 100 MWe með upptöku 28,4 milljónum tonna á ári, eins og fyrst var áætlað, en til þess þurf færri holur en gert var ráð fyrir í upphafi.

Förgun affallsvatns. Í umsögn Umhverfisstofnunar er bent á að í matsskýrslu frá árinu 2002 hafi verið kynntar tvær leiðir til förgunar affallsvatns, þ.e. niðurdæling í jarðhitakerfið með holum í 2. áfanga og förgun í sjó. Áætlað hafi verið að í mesta lagi myndi helmingi affallsvökva verða dælt til sjávar en í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila nú sé ekki gert ráð fyrir niðurdælingu. Í matsskýrslunni hafi ekki verið fjallað um að blöndun við affallssjó væri nauðsynleg til að forðast útfellingar. Umhverfisstofnun vekur athygli á að stofnuninni hafa ekki borist upplýsingar um þær breytingar sem virðast hafa orðið á framkvæmdinni og þar af leiðandi hugsanlegum áhrifum frá því sem lýst var í matsskýrslu framkvæmdarinnar.

Í svörum framkvæmdaraðila kemur fram að í matsskýrslu árið 2002 og viðbótargögnum framkvæmdaraðila vegna förgunar affalls hafi ekki verið skilgreindar ákveðnar aðgerðir til þess að koma í veg fyrir að útfellingar verði sýnilegar í fjöruborðinu. Einn kostur, sem nýlega hafi komið upp vegna efnatílauna á svæðinu, sé sá að blanda jarðhitavökvann með jarðsjó sem kemur í veg fyrir útfellingar í fjöruborðinu. Framkvæmdaraðili stefni að því að dæla öllum affallsvökvanum aftur niður í jarðhitageyminn en áður en hægt sé að hefja niðurdælingu þurfi að liggja fyrir upplýsingar um rétt dýpi hola og velja þurfi staðsetningu þannig að tryggt verði að ekki sé dregið úr afkastagetu jarðhitakerfisins. Á meðan unnið sé að rannsóknum og öflun upplýsinga um jarðhitakerfið verði affallsvökva fargað á annan hátt.

Hljóðvist. Í umsögn Umhverfisstofnunar kemur fram að upplýsingar í gögnum framkvæmdaraðila um að ekki séu til sérstök viðmiðunargildi fyrir hljóðvist frá iðnaðarmannvirkjum innan iðnaðarsvæðis séu ekki réttar. Stofnun telur ekki líklegt að framkvæmdin valdi umtalsverðum áhrifum á hljóðstig innan iðnaðarsvæðis ef notast verður við viðeigandi hávaðavarnir og að hljóðstig utan iðnaðarsvæðisins frá stöðvarhúsi staðsettu milli fiskþurrkunar og sjóefnavinnslunnar verði ætíð vel undir mörkum. Hins vegar telur stofnunin staðsetningu norðan fiskþurrkunar síðri þar sem ljóst megi vera að hljóðstig utan iðnaðarsvæðis fari yfir 50 dB(A) sem sé viðmiðunargildi fyrir hávaða frá iðnaðarstarfsemi í byggð og útivistarsvæði í þéttbýli.

Í svörum framkvæmdaraðila er tekið undir ábendingar Umhverfisstofnunar.

NIDURSTAÐA SKIPULAGSSTOFNUNAR

Um er að ræða breytingar á framkvæmdum vegna jarðhitanýtingar á Reykjanesi sem felast í byggingu stöðvarhúss fyrir jarðgufuhverfla beintengda rafölum og byggingu kælibúnaðar eimsvala, sem er hluti rafstöðvar. Hönnun stöðvarhússins liggur ekki fyrir en gert er ráð fyrir

að það verði um 2.400 m² að grunnfleti og almennt ekki hærra en 22 m. Staðsetning stöðvarhúss er ráðgerð milli fiskþurrkunar og sjóefnavinnslunnar en einnig kemur til greina að staðsetja það norðan fiskþurrkunar. Verið er að kanna hagkvæmni tveggja kosta vegna kælibúnaðar það er annars vegar kælingu með andrúmslofti í tveim 15 m háum kæliturnum og hins vegar með dælingu 5-10 °C sjávar úr borholum í gegnum eimsvala. Borholur yrðu á landi við Kistu eða Mölvík og kælisjórinn leiddur aftur með jarðhitavökva og þéttivatni til sjávar. Framkvæmdin er tilkynningarskyld til ákvörðunar um matsskyldu samkvæmt 6. gr. og lið 13 a í 2. viðauka við lög nr. 106/2000 um mat á umhverfisáhrifum.

Samkvæmt framlögðum gögnum framkvæmdaraðila verða fyrirhugaðar framkvæmdir að mestu eða öllu leyti innan iðnaðarsvæðisins á Reykjanesi. Skipulagsstofnun telur að byggingar orkuversins ásamt gufu frá kæliturnum muni valda ásýndarbreytingum á svæðinu vegna umfangs þeirra þó að fyrir liggi að svæðið beri nú þegar merki rasks vegna ýmissa mannvirkja. Skipulagsstofnun hefur í úrskurðum sínum um jarðhitanýtingu á Reykjanesi lagt áherslu á að frekari mannvirkjagerð raski sem minnst gosreinum á Reykjanesi. Stofnunin hefur þegar fallist á borun borholu 1 sem er innan Stampa gosreinarinnar og lagningu um 1,7 km langrar affallslagnar fyrir til sjávar norðvestur af Miðhól. Borun eftir kælivatni við Kistuberg eða Mölvík og lagning allt að 1 m víðrar safnæðar frá borholum að eimsvala eins og framkvæmdinni er lýst í framlögðum gögnum framkvæmdaraðila mun hafa rask í för með sér. Framkvæmdaraðili hefur lýst því yfir að hönnun stöðvarhúss og kælibúnaður muni taka tillit til nærliggjandi umhverfis og sérstaklega verði vandað til yfirborðsfrágangs yfir safnæð frá sjótökuholum að eimsvala á þann hátt að sem minnst rask verði sýnilegt. Skipulagsstofnun telur því líklegt að sjónræn áhrif framkvæmdanna og áhrif þeirra á jarðmyndanir og landslag verði ásættanleg.

Skipulagsstofnun telur að ferðamenn og útivistarfólks sem leið eiga um svæðið og nágrenni þess komi til með að verða fyrir einhverju ónæði á framkvæmdatíma en að áhrifin verði ásættanleg. Stofnunin telur áhrif framkvæmdarinnar á hljóðvist utan iðnaðarsvæðis ekki verða veruleg.

Gert er ráð fyrir að kælisjór, verði sú kælingarlausn valin, verði leiddur til sjávar sömu leið og áður hefur verið fallist á að leiða affallsvatn frá virkjuninni. Fram kemur í svörum framkvæmdaraðila að stefnt sé að því að dæla öllum affallsvökvanum aftur niður í jarðhitageyminn. Skipulagsstofnun telur að dæling kælisjávar eftir affallslögn út í sjó muni ekki hafa veruleg áhrif á fjörur eða strandsjó enda verði staðið að því í samræmi við úrskurð stofnunarinnar frá 2002 um förgun affallsvatns.

Í umsögn Umhverfisstofnunar er bent á að gert sé ráð fyrir að taka upp meira magn jarðhitavökva en gert hafi verið ráð fyrir í matsskýrslu og úrskurði Skipulagsstofnunar árið 2002. Skipulagsstofnun bendir á að í úrskurði skipulagsstjóra ríkisins frá 17. maí 2000 og í úrskurði umhverfissráðherra þann 30. ágúst 2000 um jarðhitanýtingu á Reykjanesi var fallist á upptöku á allt að 28,4 milljónum tonna á ári af jarðhitavökva.

Í samræmi við 6. gr. laga um mat á umhverfisáhrifum nr. 106/2000 hefur Skipulagsstofnun farið yfir þau gögn sem lögð voru fram af hálfu framkvæmdaraðila við tilkynningu, umsagnir og svör framkvæmdaraðila við þeim. Á grundvelli þessara gagna er það niðurstaða Skipulagsstofnunar að fyrirhuguð breyting á jarðhitanýtingu á Reykjanesi sé ekki líkleg til að hafa í för með sér umtalsverð umhverfisáhrif og skuli því ekki háð mati á umhverfisáhrifum.

Varðandi stöðu skipulags og leyfisveitinga bendir Skipulagsstofnun á eftirfarandi.

1. Ef farið verður í að nýta sjókælingu þarf að breyta aðalskipulagi Reykjanesbæjar með tilliti til staðsetningar mannvirkja sem sjókæling krefst utan iðnaðarsvæðisins.
2. Framkvæmdir þurfa að vera í samræmi við gildandi deiliskipulag.
3. Framkvæmdin er háð leyfisveitingum Reykjanesbæjar samkvæmt skipulags- og byggingarlögum, nýtingarleyfi iðnaðarráðuneytis til vinnslu jarðhita og grunnvatns samkvæmt lögum um rannsóknir og nýtingu auðlinda í jörðu og starfsleyfi Heilbrigðiseftirlits Suðurnesja skv. reglugerðum um starfsleyfi fyrir atvinnurekstur sem getur haft í för með sér mengun. Áður en framkvæmdaleyfi er veitt skal liggja fyrir áætlun um efnistöku að fenginni umsögn Umhverfisstofnunar.

Samkvæmt 6. gr. laga nr. 106/2000 má kæra ákvörðun Skipulagsstofnunar til umhverfisráðherra. Kærufrestur er til 25. mars 2004.

Hólmfríður Sigurðardóttir

Þóroddur F Þóroddsson

Afrit.

Umhverfisráðuneytið, Reykjanesbær, Grindavíkurbær, Heilbrigðiseftirlit Suðurnesja, iðnaðar- og viðskiptaráðuneytið og Umhverfisstofnun.